

Michał Poszwa

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

RYZIKO W STRATEGII PODATKOWEJ PRZEDSIĘBIORSTWA

Streszczenie: Ryzyko podatkowe jest nieodłącznym elementem działalności przedsiębiorstwa. Oznacza ono niepewność konsekwencji podatkowych podejmowanych decyzji i działań. Obecność ryzyka podatkowego w decyzjach przedsiębiorstwa zależy od przyjętej i realizowanej strategii. Priorytetem strategii może np. być ograniczanie ryzyka. Możliwe jest również traktowanie ryzyka podatkowego jedynie jako elementu uzupełniającego.

Słowa kluczowe: strategia podatkowa, ryzyko, ryzyko podatkowe

1. Wstęp

Z funkcjonowaniem przedsiębiorstwa wiąże się wiele problemów, które są rozwiązywane w wyniku podejmowania decyzji. Dotyczą one różnych obszarów, które tworzą „zarówno statyczne, jak i dynamiczne przestrzenie” [Krupski, Niemczyk, Stańczyk-Hugiet 2009, s. 7]. Działanie organizacji wymaga z jednej strony określenia stanowiska zarządzających wobec pojawiających się spraw, z drugiej strony wskazania działań, które powinny prowadzić do oczekiwanych rozwiązań. Ustalenie zachowań, które mają przyczynić się do osiągnięcia zamierzonych wyników, stanowi treść formułowanej strategii przedsiębiorstwa. Stworzenie jej jest podstawowym obowiązkiem podmiotu [Rokita 2005, s. 32]. Strategia przedsiębiorstwa składa się z wielu strategii cząstkowych, które są wyodrębniane na różnych poziomach oraz dla różnych obszarów działalności. Można wyróżnić strategie na poziomie korporacji, poszczególnych biznesów, jak i realizowanych funkcji. Przy tym strategie funkcjonalne tworzą określoną wiązkę [Krupski, Niemczyk, Stańczyk-Hugiet 2009, s. 100], na którą składają się strategie działalności podstawowej, marketingowej, finansowej, personalnej, logistycznej i inne.

Jednym z obszarów problemowych w działalności przedsiębiorstwa jest obszar związany z obowiązkami podatkowymi. Obciążenia obowiązkowe, podatkowe oraz inne powodują występowanie określonych konsekwencji – przede wszystkim finansowych, ale także w zakresie reputacji. Problemy podatkowe wynikają z samej natury konstrukcji podatku i systemu podatkowego, a także ze zmienności regulacji oraz otoczenia fiskalnego. „Przestrzeń podatkowa” ma więc charakter sta-

tyczny i dynamiczny. Dlatego sprawne funkcjonowanie przedsiębiorstwa wymaga sformułowania, implementacji i realizacji określonej strategii podatkowej. Strategia podatkowa określa przede wszystkim stanowisko kadry kierowniczej wobec kwestii podatkowych, co stanowi podstawę do podejmowania działań przyczyniających się do realizacji celów.

W decyzjach przedsiębiorstwa szczególne znaczenie ma ryzyko podatkowe. Wynika ono z niemożności, w wielu przypadkach, precyzyjnego przewidzenia, jakie konsekwencje w sferze podatków przyniesie prowadzona działalność. W strategii podatkowej konieczne jest określenie miejsca i sposobu uwzględnienia ryzyka w decyzjach podatkowych. Celem artykułu jest analiza znaczenia ryzyka podatkowego i jego wpływu na kształt strategii podatkowej przedsiębiorstwa.

2. Strategia podatkowa przedsiębiorstwa

Oddziaływanie otoczenia podatkowego – tworzonych przez poszczególne konstrukcje podatkowe, procedury i instytucje stanowiące, które stosują i egzekwują normy podatkowe – nie podlega dyskusji. Wpływ poszczególnych elementów systemu podatkowego może być bezpośredni lub pośredni [Poszwa 2008, s. 309]. Oddziaływanie bezpośrednie polega na przejmowaniu części wyników działalności, ograniczaniu płynności finansowej oraz ponoszeniu kosztów realizacji obowiązków fiskalnych. Wpływ pośredni przejawia się współtworzeniem przez system obciążeń obowiązkowych i instytucji warunków prowadzenia działalności, które na skutek opodatkowania ulegają pogorszeniu. Nałożenie podatku ogranicza bowiem stopień realizacji celów (osiąganie rentowności i zwiększanie wartości przedsiębiorstwa) oraz wprowadza dodatkowy czynnik ryzyka działalności.

Skala i siła wpływu systemu podatkowego na przedsiębiorstwo zależy od kilku czynników. Po pierwsze, istotne znaczenie ma sposób funkcjonowania instytucji – prawodawcy, administracji skarbowej oraz sądownictwa. Z punktu widzenia podatnika zasadnicze znaczenie ma przejrzystość i przewidywalność działań tych podmiotów. Podstawą podejmowania przez zarządzających trafnych decyzji, w tym zmniejszających obciążenie podatkowe, jest możliwość przewidywania wysokości stawek, treści przepisów i sposobów ich stosowania. Podatnik powinien również brać pod uwagę zmienność czynników, które wpływają na decyzje ustawodawcy, jak np. kształt polityki fiskalnej, w tym wielkość deficytu budżetowego i prognozy jego kształtowania.

Po drugie, oddziaływanie podatku zależy od stosowanych procedur dotyczących postępowania podatkowego, kontroli podatkowej i egzekucji zobowiązań podatkowych. Stopień elastyczności procedur, długość terminów, prawa podatnika oraz skala represyjności stwarzają większe lub mniejsze pole do formułowania i realizacji strategii podatkowej. Relatywnie wysoka częstotliwość i uciążliwość kontroli oraz represyjność prawa podatkowego zwiększają ryzyko działalności i zniechęcają do jej podejmowania. Trzecim czynnikiem określającym oddziaływanie otoczenia podat-

kowego jest specyfika stosowanych konstrukcji podatkowych. Wpływ określonego podatku na działalność przedsiębiorstwa zależy od złożoności i sposobu określenia elementów jego konstrukcji, zakresu potencjalnych udogodnień podatkowych, stopnia wykorzystania podatku w realizacji funkcji pozafiskalnej. Złożoność konstrukcji i użycie podatku w działaniach stymulacyjnych stwarzają większe możliwości wyboru, ale jednocześnie stanowią źródło dodatkowego ryzyka.

Wpływ otoczenia podatkowego zależy również od czynników wewnętrznych określających sytuację podatnika. Należą do nich przedmiot i skala działalności, forma prawna i organizacyjna, zasięg terytorialny, jakość kadry zarządzającej, innowacyjność. Rodzaj i skala problemów podatkowych będą inne w przedsiębiorstwie o złożonej strukturze przedmiotowej i podmiotowej niż w podmiocie realizującym jednorodną działalność w ramach prostej struktury organizacyjnej. Podobnie problemy podatkowe przedsiębiorstwa ustabilizowanego, działającego w rozpoznanym otoczeniu, są nieporównywalne do problemów tych podmiotów, które się szybko rozwijają, a przez to generują nowe dylematy podatkowe.

Określenie wpływu otoczenia podatkowego wymaga zatem uwzględnienia charakteru oddziaływania poszczególnych konstrukcji podatkowych oraz indywidualnej sytuacji przedsiębiorstwa. Zakres opodatkowania (np. opodatkowanie lub zwolnienie z VAT), a także sposób opodatkowania (np. forma podatku dochodowego od przedsiębiorcy) mogą być różne dla podobnych lub nawet identycznych przedsiębiorstw. Specyfika działalności, zastosowane konstrukcje podatkowe i ocena ich wpływu będą determinowały strategię podatkową.

Przesłanką formułowania strategii podatkowej jest konieczność przyjęcia określonej, zorganizowanej i uświadomionej reakcji na opodatkowanie. Podstawą dla przyjęcia strategii w obszarze opodatkowania są możliwości wyboru sposobu realizacji obowiązku podatkowego oraz zmienność otoczenia podatkowego. Strategia podatkowa powinna uwzględniać zasadę legalności postępowania oraz racjonalności. Potencjalnie podatnik ma do wyboru częściowe lub całkowite uchylene się od podatku przez działania nielegalne (np. ukrywanie dochodów lub obrotów) [por. Ickiewicz 2009, s. 147]. Choć działania takie mogą być wynikiem decyzji opartych na kalkulacji opłacalności (korzystna zdaniem podatnika relacja korzyści do potencjalnych sankcji), to należy uznać je za nieracjonalne z punktu widzenia zasady kontynuacji działalności oraz szkodliwe ze względu na konkurencyjność przedsiębiorstw i zasadę odpowiedzialności społecznej biznesu.

Strategia podatkowa jest najczęściej definiowana w kontekście możliwości zmniejszania zobowiązania podatkowego. Według J. Ickiewicza [Ickiewicz 2009, s. 147] strategie podatkowe „najogólniej polegają na takich działaniach i decyzjach podatników, które powodują obniżenie kwoty należnych podatków, czasem uniknięcia ich płacenia lub zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu”. Podobnie uważa W. Szymański [Szymański 2009, s. 7, 20], który twierdzi, że strategię podatkową należy określić jako „możliwość formułowania działań w ramach obowiązujących przepisów prawa podatkowego pozwalających na zmniejszenie zobowiązania po-

datkowego”, a w kontekście międzynarodowym strategia podatkowa „sprowadza się do stosowania technik mających na celu redukcję zobowiązań podatkowych, wykorzystujących możliwość przepływu przez granice podatkowe osób lub kapitału”. Powyższe określenia sprowadzają strategię podatkową do określania sposobów działania, które prowadzą do minimalizacji podatków.

Przytoczone sformułowania nie oddają w pełni istoty strategii podatkowej. Dlatego konieczne jest uwzględnienie dodatkowo dwóch elementów. Po pierwsze, strategia podatkowa powinna określać nie tylko sposoby minimalizacji zobowiązań podatkowych, ale przede wszystkim stanowisko zarządzających do problemów podatkowych. Strategia podatkowa powinna wskazywać miejsce kryterium podatkowego w podejmowaniu decyzji w przedsiębiorstwie. Wiąże się to z przyjęciem bądź odrzuceniem pewnego sposobu myślenia i działania, które zakłada większe lub mniejsze uwzględnianie konsekwencji podatkowych. Możliwe jest też przyjęcie strategii nakazującej szczegółowe analizy wpływu podatków na różne decyzje lub strategii pomijającej szczegółowe uwzględnianie konsekwencji podatkowych.

Po drugie, strategia podatkowa nie powinna być ograniczona do poszukiwania i stosowania sposobów minimalizacji zobowiązania podatkowego. Należy dodatkowo uwzględnić ryzyko podatkowe jako istotny (najczęściej) element wpływający na sytuację podatkową przedsiębiorstwa, stanowi ono bowiem obiektywną konsekwencję nałożenia podatku, stosowania procedur podatkowych oraz działalności instytucji. Dodatkowo ryzyko uwarunkowane jest podejmowaniem działań zmierzających do minimalizacji płatności podatkowych. W ramach strategii podatkowej należy zatem określić relację między dążeniem do zmniejszenia zobowiązania podatkowego a ryzykiem podatkowym. W wielu przypadkach wystąpi z pewnością konflikt interesów, tzn. zmniejszenie podatku spowoduje wzrost ryzyka, a ograniczenie ryzyka będzie prowadzić do wzrostu wydatków.

Strategia podatkowa przedsiębiorstwa określa stanowisko zarządzających wobec problemów podatkowych, które stanowi podstawę podejmowania decyzji dotyczących zastosowania podatkowych praw wyboru. W ramach strategii rozstrzyga się przede wszystkim, jaka jest relacja między dążeniem do minimalizacji zobowiązania a ograniczeniem ryzyka podatkowego. Realizacja strategii podatkowej prowadzi do minimalizacji ciężaru podatkowego przy uwzględnieniu celów podatnika. Strategia podatkowa powinna przyczyniać się do realizacji strategii całego przedsiębiorstwa oraz poszczególnych biznesów, których potrzebom jest podporządkowana. Jednocześnie strategia podatkowa wpływa na inne strategie funkcjonalne (np. na strategię personalną), pozostając także pod ich wpływem.

3. Istota i znaczenie ryzyka podatkowego

Ryzyko podatkowe oznacza prawdopodobieństwo wystąpienia konsekwencji podatkowych, związanych z prowadzoną działalnością, innych niż oczekiwane. Ryzyko wiąże się też z wydatkami, mniej korzystnymi niż możliwe do realizacji. Najczęściej

przyjmuje się, że ryzyko podatkowe jest wyłącznie wynikiem zmienności otoczenia podatkowego, którego dynamika zależy od zmian w polityce gospodarczej rządu oraz od sytuacji finansów publicznych. Należy przyjąć, że źródłem ryzyka może być również natura podatku jako parametru ekonomicznego, który wpływa na sytuację ekonomiczną podatnika oraz na zachowania uczestników rynku. Ponadto ryzyko podatkowe jest uwarunkowane funkcjonowaniem instytucji i procedur występujących w systemie podatkowym.

Jakkolwiek nałożenie podatku jest nieuchronne (sytuacja pewności), to precyzyjne przewidywanie kształtu konstrukcji podatkowych, wysokości stawek, trybu stosowania i kierunków jego oddziaływania nie jest możliwe. Rozpoznanie natury i struktury ryzyka podatkowego pozwala w określonym stopniu na jego eliminację lub ograniczenie. Jest to możliwe pod warunkiem występowania swobody postępowania przez podatników.

Ryzyko podatkowe ma charakter zarówno systematyczny, jak i specyficzny. Z jednej bowiem strony ryzyko wynika ze złożoności i zmienności systemu podatkowego oraz poszczególnych konstrukcji (oraz instytucji). Z drugiej zaś występowanie i natężenie ryzyka podatkowego jest skutkiem uwarunkowań wewnętrznych, takich jak jakość kadry, organizacja procedur, w tym ewidencyjnych i rozliczeniowych, przedmiot i organizacja działalności.

W strukturze ryzyka podatkowego należy wyodrębnić zwłaszcza ryzyko określenia zakresu i momentu powstania obowiązku podatkowego oraz ustalania zobowiązania podatkowego. Brak pewności dotyczy w pierwszej kolejności ustalenia, jakie obciążenia powinny być realizowane oraz kiedy ta realizacja powinna nastąpić. Ryzyko to dotyczy zwłaszcza wielu obciążeń o charakterze paropodatków. Podstawowe ryzyka dotyczą jednak ustalania wysokości zobowiązania podatkowego. Złożoność konstrukcji (np. podatku dochodowego) sprawia, że w wielu przypadkach istnieją wątpliwości co do prawidłowej identyfikacji i wyceny przychodów oraz kosztów i terminu ich uznania za uzyskane i poniesione.

Z punktu widzenia zarządzania i strategii podatkowej istotne jest wyodrębnienie ryzyka związanego z dokonywaniem rozliczeń oraz z optymalizacją podatkową. Podstawowym zadaniem podatnika jest ograniczanie lub eliminowanie ryzyka dotyczącego prawidłowości rozliczeń. Poprawność, w ocenie organów podatkowych, rachunków rozliczeniowych jest warunkiem kontynuacji działalności. Ryzyko podatkowe związane jest również z dążeniem do minimalizacji wydatków podatkowych. W wielu przypadkach zmniejszenie płatności wiąże się ze wzrostem ryzyka. Oznacza to konieczność ustalenia w strategii podatkowej wzajemnej relacji między konkurencyjnymi często celami ograniczania wydatków podatkowych i ryzyka.

Podejmowanie działań zmierzających do ograniczania ryzyka stanowi treść zarządzania ryzykiem podatkowym. W niektórych przypadkach możliwa jest całkowita eliminacja ryzyka (np. skorzystanie ze zwolnienia z VAT). W większości aktywności gospodarczej występuje jednak problem ryzyka podatkowego, które może być

jedynie ograniczane. Istotne jest przede wszystkim to, że instrumenty optymalizacji podatkowej powinny być analizowane i oceniane również pod kątem ryzyka.

4. Wpływ ryzyka na strategię podatkową

Celem realizowanej w przedsiębiorstwie strategii podatkowej jest minimalizacja ciężaru podatkowego. Osiąga się ją przy uwzględnieniu ograniczeń, którymi są z jednej strony przepisy prawa podatkowego, a z drugiej cele podmiotu. W ramach strategii podatkowej określa się sposoby realizacji celów (dostępne podatkowe prawa wyboru) oraz zasady ich stosowania. Podstawowy problem polega na konieczności rozstrzygnięcia dylematu wynikającego ze struktury ciężaru podatkowego.

Na ciężar podatkowy przedsiębiorstwa składają się dwa elementy. Po pierwsze, obciążenie podatkowe określone jest kwotą wydatków spowodowanych opodatkowaniem. Na wydatki te składają się dwa strumienie płatności – z tytułu poszczególnych podatków oraz związane z „obsługą” obowiązków podatkowych i zarządzaniem. Decydujące znaczenie mają kwoty zobowiązań podatkowych, których uciążliwość zależy nie tylko od skali płatności, ale również od dogodności terminów ich realizacji. Wydatki administracyjne wynikają z kosztów ewidencji i rozliczeń, pozyskiwania informacji oraz podejmowania działań zarządczych. Drugim elementem określającym ciężar podatkowy jest ryzyko. Ryzyko podatkowe odzwierciedla niedogodność polegającą na pogorszeniu warunków prowadzenia działalności oraz dodatkowych wydatkach (związanych z ograniczaniem ryzyka).

Obciążenie podatkowe może być do pewnego stopnia kształtowane przez zarządzających. Można bowiem wykorzystać prawo wyboru sposobu realizacji obowiązków podatkowych. Dostępne, w zależności od indywidualnej sytuacji podatnika, prawa wyboru dotyczą z jednej strony kształtowania stanu faktycznego (np. wybór formy prawnej lub organizacyjnej), z drugiej zaś rozliczania zrealizowanych operacji gospodarczych (np. wybór formy rozliczenia zaliczek w podatku dochodowym). Oznacza to, że podatnik ma w pewnym zakresie prawo wyboru sposobu prowadzenia działalności oraz prezentacji zdarzeń gospodarczych w rachunku podatkowym. Uzyskanie korzyści z zastosowania instrumentów wpływu na płatności podatkowe i wydatki administracyjne oraz ich skala zależą od sytuacji podatnika. Przykładowo udziałowiec spółki jawnej, uzyskujący poza działalnością gospodarczą relatywnie wysokie dochody z umowy o pracę, będzie dążył do zastosowania w działalności podatku liniowego od osób fizycznych (również wtedy, gdy dochody ze spółki będą relatywnie niewielkie). Jednocześnie drugi udziałowiec, uzyskujący dochody wyłącznie z działalności gospodarczej, będzie dążył, przy relatywnie niskich dochodach, do opodatkowania podatkiem progresywnym.

Realizacja strategii podatkowej nie polega jednak na dążeniu wyłącznie do minimalizacji wydatków podatkowych. Konieczne jest uwzględnienie ryzyka podatkowego. W niektórych przypadkach minimalizacja wydatków może wiązać się z minimalizacją ryzyka. Wówczas nie występuje konkurencyjność celów (ograni-

czanie wydatków czy ryzyka). Jednakże zastosowanie instrumentów minimalizacji wydatków wiąże się najczęściej ze wzrostem ryzyka. Przykładowo minimalizacja obciążenia podatkowego udziałowca spółki kapitałowej, przez wykorzystanie mechanizmu niedostatecznej kapitalizacji (udzielenie spółce pożyczki), powoduje powstanie ryzyka dotyczącego wysokości oprocentowania pożyczki od udziałowca. Należy ponadto zaznaczyć, że również zaniechanie działań optymalizacyjnych może się wiązać z ryzykiem.

W strategii podatkowej konieczne jest rozstrzygnięcie relacji między dążeniem do minimalizacji wydatków a ograniczaniem ryzyka. W wielu przypadkach możliwość zmniejszenia wydatków łączy się z dodatkowym ryzykiem. Ponadto zmniejszenie ryzyka oznacza wyższe wydatki. Zakładając, że strategia odzwierciedla stosunek podatnika do otoczenia i ryzyka [por. Zadora 2004, s. 36], można wyróżnić strategię ofensywną i defensywną.

Strategia ofensywna oznacza dążenie do minimalizacji płatności podatkowych, nawet przy uwzględnieniu ryzyka. Należy przyjąć, że całkowite pomijanie ryzyka jest nieracjonalne. Podatnik decyduje jednak, że priorytetem jest minimalizacja wydatków. Strategia ofensywna musi być uzasadniona oceną otoczenia i wewnętrznych możliwości. Najlepsze warunki dla stosowania takiej strategii występują przy relatywnie niewielkiej zmienności i złożoności otoczenia oraz relatywnie wysokiej ocenie możliwości przedsiębiorstwa. I tak podatnik rozwijający działalność decyduje o utworzeniu podmiotu powiązanego z zamiarem wykorzystania mechanizmu cen transferowych do minimalizacji podatku dochodowego. Podstawą jego decyzji jest ocena, że przepisy dotyczące cen transferowych są ustabilizowane i w jego przypadku nie budzą wątpliwości, a potencjał finansowo-organizacyjny pozwala na ewentualną obronę w przypadku sporu z organem podatkowym.

Strategia defensywna oznacza, że priorytetem w polityce podatkowej przedsiębiorstwa jest dążenie do ograniczania ryzyka. Podatnik dąży przede wszystkim do zabezpieczenia się przed powstaniem i wykryciem potencjalnych nieprawidłowości, ale nie odrzuca również całkowicie, obarczonych relatywnie niewielkim ryzykiem, możliwości minimalizacji wydatków podatkowych. Strategia defensywna uwarunkowana jest występowaniem zmiennego i złożonego otoczenia oraz słabością wewnętrznych zasobów podmiotu. Przykładowo podatnik może rozwijać działalność nie przez stworzenie spółki kapitałowej, ale zmieniając strukturę organizacyjną w ramach już prowadzonego przedsiębiorstwa. Podstawą takiej decyzji może być ocena, o znacznym ryzyku, stosowania cen transferowych.

O kształcie strategii podatkowej decydują z jednej strony warunki działalności (zmienność i złożoność otoczenia podatkowego), z drugiej – wewnętrzne wybory związane z przyjętą strategią. Treść sformułowanej strategii może zależeć w pewnym stopniu od oceny zasobów przedsiębiorstwa. Realizacja strategii podatkowej powinna prowadzić do minimalizacji ciężaru podatkowego przedsiębiorstwa, a więc zarówno wydatków, jak i ryzyka podatkowego.

5. Podsumowanie

Prawo podatników do podejmowania działań zmierzających do minimalizacji obciążenia podatkowego wymaga stworzenia odpowiedniej strategii. Pozwoli ona wykorzystać w sposób planowy i systematyczny instrumenty podatkowe. Ponadto strategia podatkowa powinna rozstrzygać, w sytuacji konfliktu celów szczegółowych, czy należy dążyć do minimalizacji wydatków kosztem wyższego ryzyka, czy też do ograniczania ryzyka kosztem wyższych wydatków. Strategia podatkowa powinna być formułowana świadomie i konsekwentnie wdrażana. Jednak złożoność oddziaływania podatkowego może w praktyce spowodować zaniechanie realizacji strategii lub znaczną jej modyfikację. Zmiany w otoczeniu podatkowym mogą przyczynić się ponadto do wyłonienia i realizacji strategii, która nie była wcześniej zamierzona. Podjęcie zorganizowanych działań, nastawionych na minimalizację wydatków i ryzyka, powinno być w każdej sytuacji legalne, chociaż dokładne określenie granic praworzeczności nie jest w wielu przypadkach możliwe.

Literatura

- Ickiewicz J., *Obciążenia fiskalne przedsiębiorstw*, PWE, Warszawa 2009.
- Krupski R., Niemczyk J., Stańczyk-Hugiet E., *Koncepcje strategii organizacji*, PWE, Warszawa 2009.
- Poszwa M., *Strategia podatkowa przedsiębiorstwa*, w: *Strategiczna rachunkowość zarządcza*, red. E. Nowak, PWE, Warszawa 2008.
- Poszwa M., *Zarządzanie podatkami w małej i średniej firmie*, C.H. Beck, Warszawa 2007.
- Rokita J., *Zarządzanie strategiczne. Tworzenie i utrzymywanie przewagi konkurencyjnej*, PWE, Warszawa 2005.
- Szymański W., *Strategie podatkowe osób prawnych w Unii Europejskiej*, C.H. Beck, Warszawa 2009.
- Zadora H., *Strategie przedsiębiorstwa a ryzyko*, w: *Strategie finansowe przedsiębiorstw w sytuacjach ryzykownych*, red. G. Łukasik, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej, Katowice 2004.
- Zarządzanie ryzykiem*, red. K. Jajuga, PWN, Warszawa 2007.

THE FISCAL STRATEGY RISK OF AN ENTERPRISE

Summary: Tax risk is inherent in the business. It means the uncertainty of the tax implications of decisions and actions. The place of a tax risk decision in the enterprise depends on the adopted and implemented strategy. The priority strategy may in fact be reducing the risk. It is also possible to treat the tax risk only as a complementary element.